

தனெநிச்சையைப் பார்க்கின்றனே; என்சிலால்வனே என்றன்  
சிந்தயெலாம் தானேகளெலாம் பெரிக்காதடா!  
அன்றந்த வங்கயைனை ஆண்டமறத் தமிழன்  
ஜியிரண்டா திசமோகத் தாம் தன் பாகழுமை வதைத் தானே!  
கான்றிடைக் காம் பெராந் தானோன் கலிடகைகிடாக் காம் கயோன்!  
காள் எந்ரிச் செயல் செய்யாம் கட்டத் தின் கடற்றம்!  
என் தமிழர் மீதாதலை! என் தமிழர் பெராமான்  
இராவணன் காண்! அவன் நாமம் இவ்வாலகம் அறியாம்!

வஞ்சக விபாகணனின் அண்ணனென்றா தன் னதை  
வயைத் தார் சிலால்லாமொரா மாபழிக் கடே அஞ்சாம்  
நினுச்சகனை, நல்யாழின் நரம் பாதனதைத் தடவி  
நிறயைதிசசை சுவியமாதா தூராம் பாலவன் தன் னதை,  
வள்ளுச்சமரில் சாதல் வர நாரே ந் திடினாம் சூழ் ச்சி  
விராம் பாத பெராந் தகயைதைத் தமிழ்மறகைள் நான் காம்  
சஞ்சரிக் காம் நாவானை வாழ த் தாகின் ற தமிழர்  
தமிழரனெப்பனே, மறந் தவரசை சழக்கரணைச் சிலால்வனே!

வீழ் ச்சியாறா தமிழகத் தில் எழூச்சி வணேந்டாம்!  
விசலைப்பிந் த தகேத் தில் வன் மன வணேந்டாம்!  
சூழ் ச்சிதனை வஞ்சகத் தபை பெராஹமதை தன் னதை  
தலொக்கயைக எதிர்நிறாத் தித் தாள் தாளாக் காம்  
காழ் ச்சிந் தலை, மறச் செயல் கள் மிகவாம் வணேந்டாம்!  
கடல் பாலச் சுநெந்தமிழபை பெராக்க வணேந்டாம்!  
கீழ் ச்செயல் கள் விடவணேந்டாம்! ராவணன் தன்  
கீர்த்திசிலால்லி அவன் நாமம் வாழ த் த வணேந்டாம்!